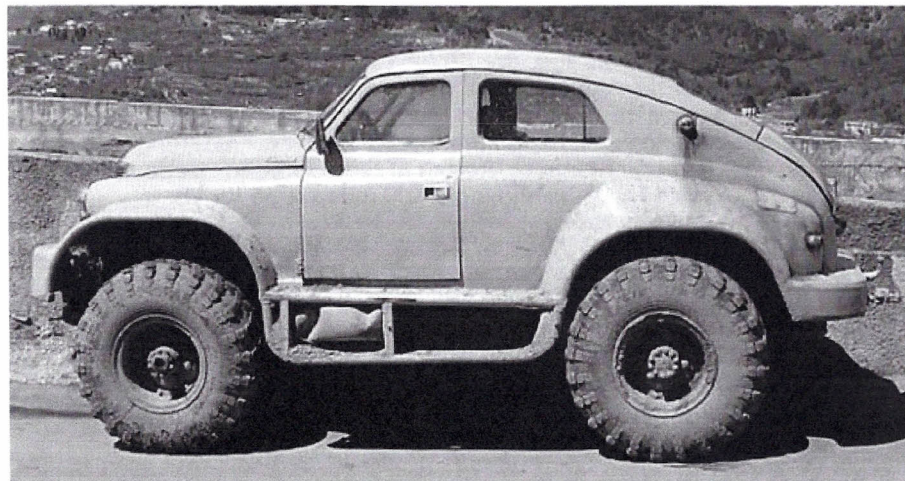
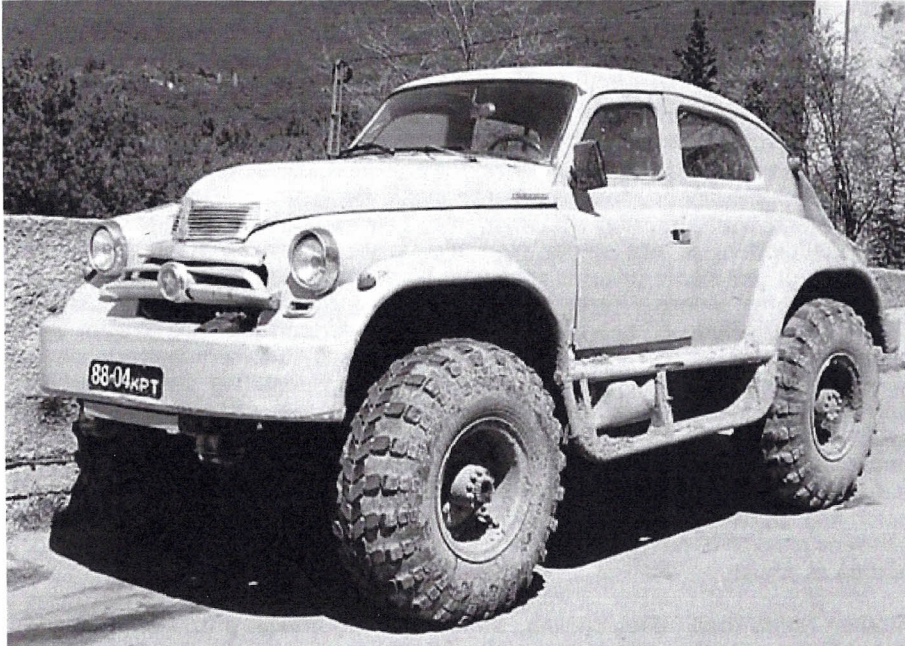

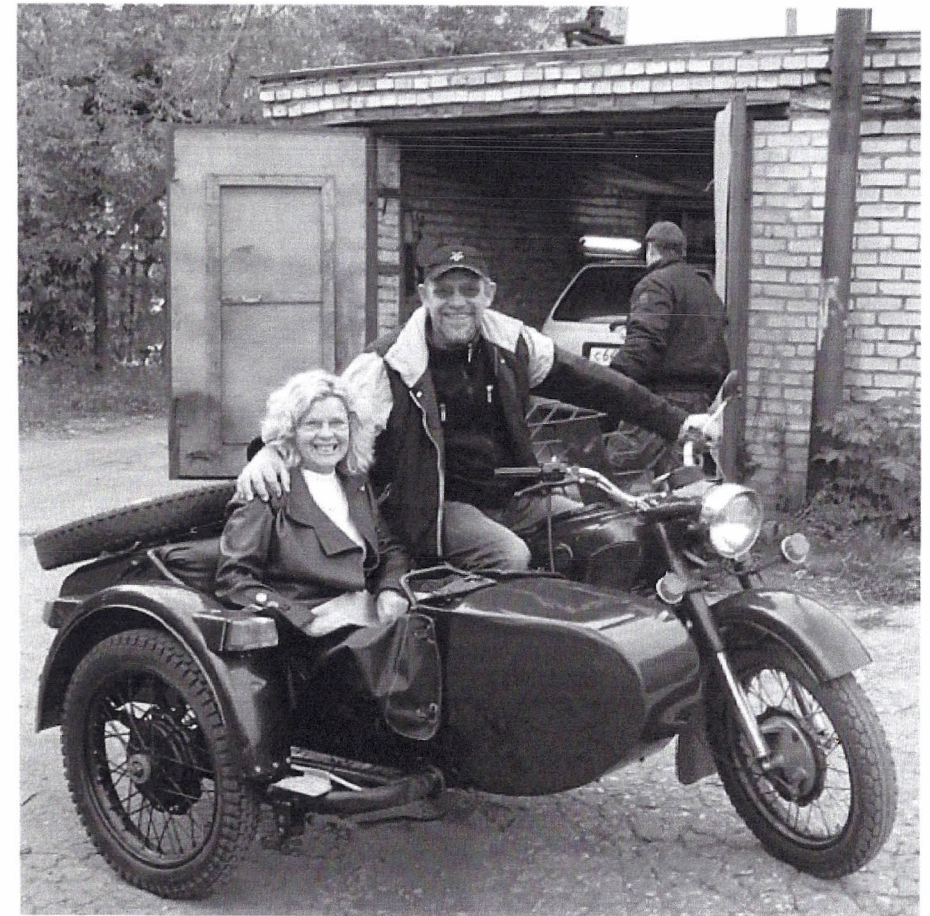
Sports Utility Vehicle (SUV)

Det er for tiden vældigt populært med 4-hjulstrukne SUV'er både i USA og i Danmark. Denne benzinslugende dille stammer fra USA, men tro ikke, at det er en amerikansk opfindelse. Hermed nogle billeder af Pobeda ("Sejr"), en sovjetisk SUV der kørte rundt i USSR længe før man markedsførte noget tilsvarende i Vesten.

МОТОЦИКЛ

Organ for Dansk Ural/Dnepr Motorcykelklub
www.dnepr.dk
ISSN 1901-8312

Nyindmeldte Anette og Bent Jørgensen er bosatte i Tikhvin 200 km øst for Sct Petersborg med denne mail: "Vi har netop købt en perfekt Ural fra 1990. Vi vil gerne meldes ind i klubben, da vi gerne færdes blandt fossere."

udenfor højsæson-priser. Man kunne så selv afgøre, om man ville leje sig i hytter eller slå telt op.

Der blev hurtigt samlet en del af staben fra Sjælland. Alle disse ville leje hytter – der havde åbenbart været nok af våde telte for i år.

Nogle dage efter, at det var arrangeret, og hytter var blevet bestilt, ringer Kaj Erik til mig: "Hej Søren, det er noget lort!" – Nå da, tænkte jeg, det ligner da ikke min gode ven Kaj Erik at være så latrinær, så jeg kan kun sige: "Øh hvad?". "Det er noget lort", gentager vor ven. Javel ja, jeg vidste godt, at Kaj Erik arbejdede med landbrugsmaskiner og det var midt i gyllespredersæsonen, men en nærmere forklaring på fækaliebenævnelserne var ønskelig. Jo, Kaj Erik havde glemte, at han havde lovet Lisbeth, at de den 8. september skulle otte dage til Tyrol – kunne vi ændre træfdatoerne?

Men desværre, en uge tidligere var det ikke billig-sæson, og senere ville vi ramle ind i datoen for Samsøtræffet. Skuffet var Kaj Erik, men han lovede dog at komme ned og hilse på os fredag aften, inden han og Lisbeth iførte sig henholdsvis lederhosen og Heidi-kostume og tog til Tyrol for at se på alper og kukure.

Fredag den 7. oprandt. Lise og jeg afgik til Kagerup hos Morten Træmand og Tina, som allerede holdt klar i indkørslen på Danmarks eneste 4 cylindrede vandkølede Dnepr af typen Subaru/sser. Herfra kørte vi alle fire til Villiam og Ann Mari i Lyngø. Få kilometer inden vi nåede frem, sprang venstre toppakning på min maskine – vi fortsatte dog med den ekstra lyd på til gårdspladsen i Lyngø.

Selvom jeg i drengeårene aldrig nåede længere end til at blive ulveunge, lærte jeg dog Baden Powells formaning "Vær beredt" – kunne derfor også fremtrylle en toppakning fra reservedelslageret. Dog må jeg indrømme, at både den defekte og den, jeg nu monterede, ikke var af den solide kobbertype, man køber hos Flemming i Ølgod, men derimod en tynd, billig sag købt i sommer hos Udo i Bismark. Den type, som ser ud til at være standset ud af en dåse Hansa-pils, og kvaliteten er åbenbart derefter. Da det er venstre cylinder på en 750-motor, tog det ikke mange minutter og kun få brandvabler at få fikset problemet.

Derfra til Villy og Viola, hvor også Henrik ventede, og så gik det ellers den kendte vej mod Fyn og videre sydpå til Svendborg over Svendborgsundbroen til Tåsinge, Siødæmningen, Siø, Langelandsbroen og så Rudkøbing. Fra Rudkøbing ca. 15 km sydpå til byen Humble og derfra vestpå til Ristinge – men kort efter Humble røg min venstre toppakning igen.

Rullede ind på campingpladsen som en imitation af et kinesisk festfyrværkeri. Jeg havde dog endnu en ny pakning tilbage (sidste skud i bøssen) – dog stadig af Hansa-pilstypen.

Ankommet var allerede Kaj Erik og – selvfølgelig – kan man næsten sige – stabile Sogård. Han var i øvrigt også den eneste, der trodsede det ustadige vejr

populær, som han var ved at synge på grønlandsk er et rent mirakel.

Forrest i marchen væk fra dansk er de mennesker, der ved nærmere eftersyn ikke behersker de engelske sprog særligt godt. Det er helt utroligt, hvor de kan forsyne deres sætninger med engelske ord.

I mine øjne er det landsforræderi at svigte sit modersmål. Lad mig erindre om, at vi lige under overfladen stadigvæk har dødsstraffen liggende parat til landsforrædere.

Ruslands stemme

Hvis du ikke har problemer med at forstå engelsk (og uden af den grund svigter modersmålet), så vil du om morgenen på mellembølge kunne klart og tydeligt høre "Voice of Russia" på 1323 kHz. Det er aldrig nogen skade til, at høre lidt om, hvad der foregår på en sjettedel af jordens overflade.

Vendsysseltræf

Kammerat Børge Jensen i Brønderslev har taget initiativ til det første russertæf nord for Limfjorden. Træffet afvikles næste år, så her bliver en god mulighed for at nordensfjors "russere" kan møde hinanden under afslappede former.

Apropos kommunalreformen og nedlægning af amterne:

"vi arbejdede hårdt, men hver gang det begyndte at fungere, blev nye planer om omorganisering iværksat. Jeg lærte mig senere i livet, at vi er tilbøjelige til at møde hver ny situation gennem omorganisering, og jeg lærte også, hvilken vidunderlig metode dette er til at skabe illusion om fremgang, mens det i virkeligheden forårsager kaos, ineffektivitet og demoralisering."

Citatet er af ukendt oprindelse; sædvanligvis tillagt Cajus Petronius, en romersk embedsmand, der døde år 66 e.K.

Erik Petersen

Næste nummer af dette blad ukommer i december 2007.

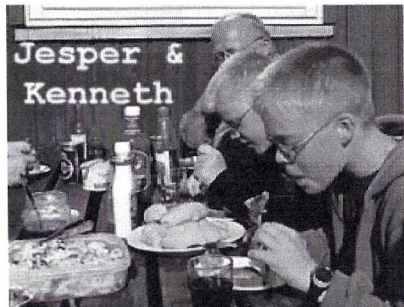
Indlæg til bladet skal være velkomment, send dem til ERIK PETERSEN, HØGEVEJ 5,

BRUUNSHÅB, 8800 VIBORG, eller email til URAL@DNEPR.DK.

Hvis du fremsender elektronisk tekst, så lad være med at skrive i Word, Word Perfect eller lignende. Jeg vil helst have en ren tekstfil og eventuelle billeder separat.

til ganen. Mørket faldt på, men bag de regnvåde ruder var stemningen god.

Lørdag var en af de sjældne dage for meteorologisk institut; deres vejrmedling passede perfekt. De havde lovet solskin fra en nærmest skyfri himmel. Samsø var lige så charmerede som altid. Træerne bugnede af frugt, markerne af store gule vandmeloner, og der er masser af gode veje at udforske.

Efter at gæstet en af Danmarks mest maleriske landsbyer, Nordby fortsatte vi helt op til Issehoved. Vi gik tilmed til yderligheder. Forlod motorcyklerne og spadserede ud på det allernordligste punkt for at undersøge vandkvaliteten.

En tur omkring Langør, hvor jeg misforstod skiltet på et skur på havnen. Jeg læste: "Langør Badelaug". Der stod: "Langør Bådelaug". Det fik mig til at tænke på engang jeg spiste frokost hos min svigerfamilie. Mit øje faldt på en bog i reolen med titlen "Lærebog i Økonomisk Svinehold". Det lød for godt til at være sandt, og jeg var parat til at springe deserten over for at få den bog i hænderne.

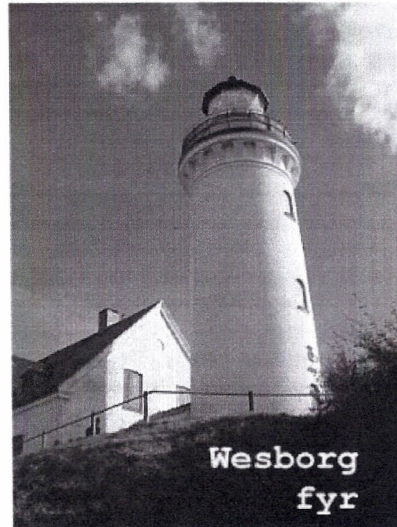
Straks efter måltidet gik jeg over til reolen. Nu kunne jeg læse titlen rigtigt. Det var "Lærebog i Økonomisk Svinehold"! Livet byder os mange skuffelser.

Der var jo rigeligt tilbage af det kolde bord, så vi mæskede os rigtigt, som det hedder i fagsproget. Derefter ud igen for at udforske sydøen. Besser Rev, Ballen og ned til Vestborg Fyr.

Vestborg Fyr har særlig betydning for "Oliesheiken" alias Søren Wesborg, der har sit efternavn fra fyret. Søren Skriver i en email således til mig:

"Min farfar der var fyrmester på Vestborg fyr. Dengang skulle man være navigatør for at blive fyrmester. På fyret var foruden fyrmesteren 2 fyrpassere alle 3 indgik i døgnvagten nøjagtig som på et skib, hovedformålet var at holde øje med skibsfarten og rapportere til SOK. Så fidusen var jo at man kunne gå i land, og stadig bruge sin uddannelse og blive hjemme hos familien. Som nystartet får man udposterne og kan senere søge de mere lukrative såsom fastlandet.

Farfar startede på Hesselø, derefter Samsø. Historien lyder at der på Vestborg fyr var en fyrpasser ved navn Johannes Sørensen, som også var farfars navn, og det passede vist ikke den gamle, at en fyrmester kunne forveksles med en sølle fyrpasser. Derfor navneskiftet til "Wesborg" som også en anden broder gik med til han blev iøvrigt fyrmester på Kegnæs fyr. En tredje bror som stadig sejlede som kaptajn ville dog ikke være med til den spas og fortsatte med det gode navn

Hvis du vil have opmærksomhed, så glem alt om at købe en dyr eksotisk bil eller MC

Prop to glade unger iført hvid hjelm og mørke skibriller ned i sidevognen på en russer til 25.000 kr og kør en tur igennem byen! Folk måber, smiler og vinker så konen er ved at blive helt flov over den megen opmærksomhed. Ja selv bedsteforældrene har efterhånden vænnet sig til tanken, om at deres børnebørn kører motorcykel, og syntes vist det er ret sjovt.

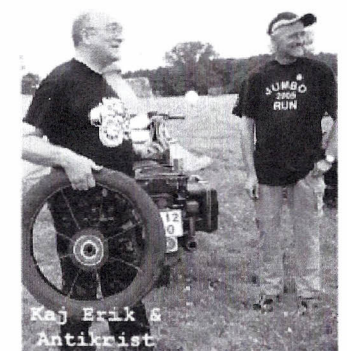
Hver gang vi har parkeret og skal køre igen, er der venlige folk som stiller spørgsmål og vil snakke. Der kom først plade på den i juli i år og selvom det ikke er blevet til længere ture, har vi allerede haft en masse sjov med vores "halvrusser". Den fylder bare lidt meget i garagen.

Næste år håber jeg at vi kan komme med til noget sidevogns- eller børnetræf og møde ligesindede.

Johnny Pedersen, Medl. 387, Juelsminde

Det 3. fynske Russertæf

Et par uger før træffet blev jeg ringet op af vores klubkammerat Hans Johnsen fra Brønshøj. Han var lidt i panik, da han pga. arbejde og lignende inferiøre tildragelser endnu ikke havde været på et træf. Faktisk havde han kun brugt Uralen en enkelt gang til noget seriøst, og det var som brudekaret til hans og fru Vivians bryllup. Og nu skulle det så være, men forgæffen havde Hans været nødt til at udskifte, og nu viste det sig, at de 2 store møtrikker, der skal sidde i toppen, havde en anden stigning i gevindet end det i den nye forgæffel. I sin nød havde Hans ringet til Kaj Erik Hansen i Ringe, som jo står for Fynstræffet, om Kaj Erik kendte en, der kunne hjælpe. Kaj Erik svarede, at var der nogen, der kunne hjælpe, var det Oliesheiken i Tisvildeleje. Den lader vi lige stå et øjeblik - Tak for tilliden Kaj Erik - du fik da i det mindste kylet aben tilbage over Storebælt!

Det er meget overraskende, at politikerne - der er så overbeviste om deres store evner til at løse komplicerede samfundsproblemer - i den sidste ende ikke bestemmer selv. De skal underkaste sig partidisciplinen og sandsynligvis også andre kræfter.

Kovendinger

Så er der lige det med at "skifte holdning", også kaldt "at vende på en tallerken". "Man har et standpunkt, indtil man får et nyt" - Jens Otto Krag. Naturligvis har politiker lige som rigtige mennesker ret til "at blive klogere", som Kristian Poulsgård udtrykte det.

Kovendinger viser sig før valget (for at få stemmer) og tit lige efter valget (nu kan man løbe fra løfterne).

Repræsentanter politikerne borgerne?

Mere end én gang har vi set en overskrift som denne: "BORGERNES SEJR OVER POLITIKERNE"

Hvordan kan det gå til, at borgerne er i modsætning til politikerne, så der bliver tale om at sejre over politikerne?

Her er altid tale om sager, hvor

- flertallet af borgere er inderligt imod den sag, og
- flertallet af politikere har den modsatte holdning.

SOM HOVEDREGEL slutter den slags med, at politikerne gennemtrumfer deres plan hen over vælgerne, men det hænder altså, at det ikke lykkes - og så taler vi om "borgernes sejr over politikerne".

Hvis du virkelig vil vide noget om politikere

Så er 2. verdenskrig en udtømmelig kilde. Den 9. april og samarbejdsregeringen. Ikke bare samarbejde på skrømt, men en seriøs indsats for at kunne blive siddende på taburetterne under Hitlers "Neuropa". Oprettelsen af Frikorps Danmark. Kommunistloven (lov nr. 349 af 22. august 1941), hvor man kunne blive intereret tidsbestemt *blot på mistanke* om at være kommunist. Seruminstuttets medicinske eksperimenter i KZ-lejrene, dansk industris udbygning i Baltikum, den danske fiskerflåde leverede 98% af al fisk i det 3. Rige og meget mere. Folkeopstanden i 1943, viste politikerne, at brødet var smurt på den anden side. Efter den 5. maj kom det såkaldte retsogør og en lov *med tilbagevirkende kraft* (Lov nr. 259 af 1. juni 1945). "Danmark er et juridisk galehus", sagde en kendt jurist.

"Vi politikere blev stillet over for den allerhøjeste domstol, nemlig vælgerens demokratiske dom", sagde en politiker, hvis navn jeg har glemt. Vælgerne havde også glemt, og de samme folk blev siddende på tinge.

Politikerlede

Polikeren selv er så tykhudet, at han kan stå op ud at have ryggrad. Der er ingen grund til at undre sig over udbredt politikerlede. Mange af politikere har *aldrig* haft erhvervsarbejde som vi andre borgere. De startede fra første færd som politikere, og har ikke prøvet andet. En ny "adel" er ved at fremvokse, hvor anden og tredje generation fortsætter i fædrenes fodspor.

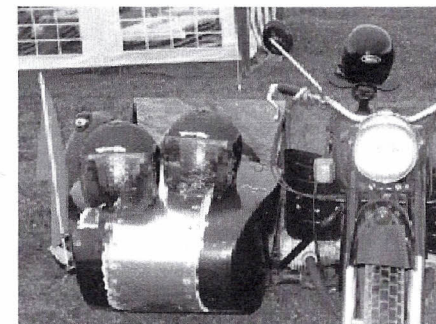
Er jeg politisk? Nej.

Tror jeg på demokratiet? Ja

Er jeg desillusioneret? Ja - meget.

Erik P

passagerer, sikkerhedsseler, airbags, katapult, farts skriver, støttehjul, kofanger, hviletidsbestemmelser og ikke mindst underbukser af brandhæmmende materiale. Så ikke et ord om det.

Jørgen Simonsen "A`SME" fra Grinsted var med igen i år. Og man kunne nu ved selvsyn se hans geniale konstruktion af skivebremse på forhjulet. Jvf. beskrivelsen i medlemsbladet nr. 40 side 16.

Næste dag drog vi på udflugt i en flot kortege på 17 maskiner ud i det fynske til Svanninge bakker, hvor vi gjorde holdt ved traktørstedet og nød de medbragte sandwich efterfulgt af en travetur i bakkerne.

Senere på eftermiddagen var der stiftende generalforsamling. Grunden er jo, at generalsekretær Erik Petersen efter 5 års fantastisk arbejde som ene mand har bestyret klubben, nu har valgt at stoppe ved årets udgang.

Det er fuldt forståeligt, da arbejdet med kontingent, blad og meget andet er fuldtidsarbejde for en enkelt mand. Det er derfor besluttet at fortsætte klubben med en bestyrelse. Og dermed "flere hænder" - det er jo sådan "lison" op i tiden.

Der var et fint fremmøde præsenteret fra en stor del af landet, hvor der blev valgt en formand Jørgen (Antikrist) og en kasserer Viola Simonsen, samt en øvrig bestyrelse. Håbet er så, at det er, hvad der skal til, for at vores lille klub kan fortsætte.

Efter mødet var der mad og kammeratlig hygge, hvor Jørgen "Hattermager" fik en pokal for udvist godt kammeratskab. Jvf. Pütnitztræf medlemsblad nr. 42 side 4.

Som ved de øvrige måltider - morgen, middag og aften - havde Kaj Erik sørget for mad udefra alt sammen meget lækkert. Kaj Erik syntes ganske vist ikke, der var nok, men helt ærligt Kaj Erik, så må du holde dig lidt til, vi andre gik da ikke sultne fra bordet - selv Kims hunde fik noget at æde.

Søndag var der opbrud, og vi kørte samlet til Egeskov stumpemarked, hvor sjællænderne efter et par timer begyndte turen hjemover. En stor tak til alle fremmødte og ikke mindst til Kaj Erik og hans assistenter for et flot træf.

Billeder fra træffet kan ses på www.westborg.dk

Med kammeratlig hilsen
Oliesheiken

Frank Olsen i Hillerød har følgende til salg:

- **Svingforgaffel til Dnepr**, fabriksny komplet med forskærm, lygteholdere og bremseankerplade. Original sort "kvalitets"-lak. Pris: 1500,-
- **Bagagerumsklap til Ural sidevogn med reservehjulsholder** og hængsler. Desuden medfølger den øverste del af sidevognskassen. Pris: 200,-
- **Forgaffelbroer Dnepr** (øverste og nederste) inklusive lejer og lygteholdere. Ubrugt fra militært overskudslager. Pris: 200,-
- **Forskærm til Dnepr** (med alm. Forgaffel). Ubrugt fra overskudslager. Pris: 200,-

Helst til afhentning (jeg orker ikke Postdanmark).

Frank Olsen tlf. 2693447 eller email til feomette@mail.tele.dk

K750 årgang 1968 sælges. Den er synet og indregistreret i august 2007. Afgift er betalt. Nyrenoveret. Ny gearkasse med bagegear, nye batterier, støddæmpere bag, samt andre nye stumper. og kører godt.

Har fået oplyst at den har kørt som militærmotorcykel - Stelnummer manglede. Den har været indregistreret i USSR og Letland. Pris: 25.500,-

Jesper Hegaard Telefon: 62282061 eller 20256417

Om politikere

Jeg er et par gange blevet beskyldt for at mine indlæg her i bladet er politiske. Det er ganske med urette, og for at slå det helt fast, vil jeg her plage læserne med mit syn på politikere. Det passer jo også fint sammen med, at vi har folketingsvalg. Det er interessant emne; desværre også sørgeligt.

Hvem bliver politiker?

Politikere er personer, der er dybt overbevist om, at de alene kan løse komplekse problemer. Adolf Hitler mente at "forsynet" havde udvalgt ham til at "frelse" det tyske folk. Saddam Hussein mente at være den bedste og eneste kompetente leder for Iraq. Anders Fogh Rasmussen havde allerede som 11-årig besluttet sig for, at han en dag ville blive Danmarks statsminister. Og sådan fremdeles. Det gælder hele bundtet.

Vi regeres derfor ikke, af de bedst egnede, men af de, der helst vil regere.

Hvad er alle politikeres vigtigste programpunkt?

De har alle det samme punkt som det allervigtigste: at komme op på taburetten, og jo højere taburet, desto bedre. Politierne siger aldrig dette højt, men sådan er sandheden. At blive valg betynder alt for en politiker, og at han ser stort på metoderne. "Målet helliger midlet", som jesuitterne sagde.

Allerede få dage efter at de er valgt ind, kan de løbe fra hellige valglofter. Stil dig blot et simpelt spørgsmål: Hvorfor har vi stadigvæk ikke lige løn for lige arbejde i Danmark? Hvordan kan det lade sig gøre, at op imod 3000 kvinder i Danmark lever som

gruppe kom oppe fra Skive-egnen og beherskede den lokale dialekt til en fuldkommenhed, der til tider helt lukkede to deltagende sjællændere helt ude i mørket. Gruppen var også interessant på en anden måde; de fleste var inkarnerede rygere. I disse dage, hvor rygere er lige så sjældne som storke og snevejr, var jeg landet i en flok, der nærmest trak vejret igennem cigaretter. Det var en stor oplevelse.

Fart og tempo

Vi var 13 motorcykler, der nu skulle til Rumænien. Turlederen Jørgen - der engang var danmarksmester (eller meget tæt på) i moto-cross lå forrest i kolonnen på sin BMW. Jørgen havde forklaret, at "der er 200 km til grænsen og 100 km på den anden side. Vi skal holde 120 km/t på motorvejen, for de 100 km i Rumænien er over bjerge, og det i sig selv vil nok tage tre timer". Det gik rask derudaf. Det er betalingsmotorvej, så trafikken var meget begrænset, og den nye motorvej var perfekt. Jeg konstaterede, at min SR500 kunne køre mere end 140 km/t; så hurtigt havde jeg aldrig tidligere kørt den.

Motorvejen sluttede, og vi fortsatte på almindelige veje. Hastighedsgrænserne er lige som i DK. 80 km/t på landeveje og 50 km/t i byerne. Ofte yderligere nedsat til 30 km/t ved skoler og vejsving. Den slags detaljer påvirkede ikke en gammel crosskører. Vi passerede byerne med 60-80 km/t. Jeg havde det ikke helt godt med at overtræde landets love på den måde, men fordi jeg lå som nummer fire i kolonnen, var jeg fast besluttet på, ikke at være manden, der ikke sluttede op i kolonnen.

Lad mig ærligt indskyde, at jeg er ikke dygtig til at passere sving på to hjul. Det er med at læne sig ned til gnisterne fyger af fodhilerne samtidigt med, at man ikke aner, hvad der dukker op, når man kommer ud af svinget, er noget som jeg overlader til folk, der er langt modigere og dygtigere end jeg selv. Det her gik hurtigere end mine evner, men at det også gik galt kan jeg kun takke mig selv for. Jeg burde have sagt fra på et tidligt tidspunkt, og ikke tro at "det gik jo nok".

Gennem en lille, ungarsk by drejede vejen 90° til venstre. Vejen var våd. Overfladen var noget bulet, og jeg mistede kontrollen over motorcyklen. Jeg kørte af vejen og kurede på min venstre side gennem græsset, indtil et lille træ stoppede mig.

Der lå jeg så. Motoren kørte lystigt. De andre troede, at jeg var død, men jeg kravlede fri og stoppede motoren. Jeg talte alle mine legemsdele, og da de alle var på plads og i orden, besluttede jeg mig for, at jeg ikke fejlede noget. En lillebitte vindskærm var knækket af (men det fik faktisk min Yamaha til at se bedre ud) og venstre sidetaske havde fået nogle knæk. Denne sidetaske havde i øvrigt beskyttet mit venstre ben for en voldsommere belastning under glidturen.

Honda Gold Wing-manden accelererede og kørte meget længe med meget høj hastighed, før han indhentede turlederen Jørgen og fik gjort ham opmærksom på uheldet. Personligt var jeg glad for at være sluppet så heldigt og var mest opsat på at overlade vædeløbet til mere kompetente motorcyklister og i stedet at køre hjem. Det mente Jørgen var en dårlig idé. "Selvfølgelig skal du da med på hele turen. Nu placerer du dig blot som nummer to bag mig, og svingene tager du i det tempo, som du er tryk ved"

OK, vi var hen på eftermiddagen, og der kom regnbyger, så jeg

reaktion, må jeg gå ud fra, at den ikke er nået frem. Hvis jeg efter at have sendt to, tre eller flere mails uden nogen form for reaktion, så er det som at tale til en dør, og jeg sender ikke flere.

Så kan jeg senere opleve en ordveksling som den efterfølgende med min søn Hans Jørgen:

Jeg: "Jeg sendte dig ellers billederne af den lille Christian vedhæftet en email, men jeg tror aldrig at den nåede frem."

Hans Jørgen: "Jo, jo .- den email med billeder har vi da modtaget!"

Det er jo simpelthen for åndsvagt. En email kræver ikke et langt svar, som det tager halve og hele timer at sende. Man kan nøjes med at skrive "Tak for din email", og afsenderen ved, at den er nået frem.

Andre uskrevne regler:

Check din email hver dag, hvis overhovedet muligt. Emails er hurtigt fremme, men hvis du ikke "kigger i postkassen" er lidt af idéen gået fløjten. Check ikke email mange gange hver time. Det er en overdrivelse, og det vil i den sidste ende medføre, at email overtager kontrollen med dit liv. Et check 1-2 gange dagligt må være nok.

Emails er ukomplicerede og uforpligtigende forsendelser. Det var aldrig meningen, at emails skulle indeholde forskellige bogstavsnit, fede overskrifter, billeder og lignende overflødig pynt. Sammenlign emails med en sms: Lad det være ren tekst; kort og fyndigt uden unødigt pynt.

Pas på størrelsen af disse vedhæftede filer. Digitale billeder fremsendes som *vedhæftede filer*. Meget mere end 1 MByte bør man ikke sende. Sæt nu modtageren sidder med et telefonmodem i Uganda og betaler skyhøj minuttakst for at hente din mail ned.

Hvis du har tænkt dig at fremsende skriftligt materiale, som modtageren gerne skulle kunne printe ud, og det skal se godt ud, så lav det som *en vedhæftet fil*. Mange mennesker bruger her at fremsende et word-dokument (og går ud fra at *alle*) har programmet *Word*. En bedre løsning er at fremsende det som en såkaldt *pdf-fil*, idet sådanne filer har den glimrende egenskab, at de vises *nøjagtigt som afsenderen har bestemt det på enhver form for computer*.

Email misforstås nemt. Hvad du skriver i en email som sjov eller ironi, kan modtages i en helt anden ånd, end du tænkte. Modtageren kan ikke se dit ansigtudtryk og meget let blive ked af det, såret, stødt eller direkte fornærmet uden at det var din hensigt.

Hvis du skriver noget, som er sjov, men kunne misforstås, så bruger mange at indsætte en såkaldt *smiley*. For almindelig mennesker kan det lige en meingsløs rækkefølge af kolon, semikolon, tankestreg, et "o" og parentes, men kig lige på disse *smileys* ved at hælde hovedet til venstre og se, om ikke det er et par smilende ansigter: :-) og ;o)

Man kan også lave en *sur smiley*: :-(

Usikker på, om budskabet var sivet ind gentog han: "Jeg har nok den hurtigste MC ..." Så fik han en åbenbaring: "Hvis du er for dårlig til at køre i morgen, så kan du sidde bag på min cykel." Jeg takkede for tilbudet, afslog og forklarede, at jeg var jo kommet for at køre mc.

Han mente derefter, at jeg nok havde glemt det med alle stemplerne i hans kørekort - og at han havde sikkert den hurtigste mc af os alle. Og tilbudet om, at jeg kunne sidde bag på blev gentaget.

Således gik samtalen, han kunne ikke finde på andet at sige og indledte så en snak med den rumænske pige, som var med som tolk. Medens han snakkede med den stakkels pige, vedtog jeg med mig selv, at han var måske nok lidt dum. Jeg skulle senere finde ud af, at han var ikke bare dum, men også et dumt svin.

Mere elendighed

Næste dag var tør, og min MC var in fin form. Selv havde jeg det ikke godt. Oven i mine ømme ribben havde jeg noget influenza, men jeg ville med på dagens tur. Vi besøgte den "muntre kirkegård". Her måtte jeg konstatere, at tyndskid havde føjet sig til min liste over genvordigheder¹. Senere besøgte vi et fængsel, hvor der førhen havde siddet Securitates politiske fanger. Det var deprimerende at se. Tilfældigvis havde Edith og jeg været inde på et tilsvarende Stasi-fængsel i Rostock cirka en måned tidligere. Lad mig benytte lejligheden til at fortælle, at det østtyske *Stasi var de rene spejderdreng*, sammenlignet med Securitate. Stasi var patologisk mistænksomme, men de nøjedes da med at bure folk inde. I Rumænien herskede den rene middelalder. 60.000 mennesker døde af sult, kulde og mishandling. De arbejdede sig ihjel eller blev skudt. Det var meget, meget slemt at se. Interessant nok har der aldrig været nogen form for retopgør i Rumænien. Bødlerne går frit rundt blandt ofrene den dag i dag.

Det begyndte at regne igen, og vi kørte tilbage på pensionen. Jeg havde det elendigt og gik op på mit værelse og lå på sengen med mine ømme ribben, min dårlige mave; syg og elendig. Jeg følte mig ret langt hjemmefra, og tænkte over hvordan jeg rent praktisk fik fragtet mig og motorcyklen hjem igen. Så sov jeg, men da jeg et par timer senere vågnede, havde jeg behov for at sidde op. Jeg gik ned i spisestuen.

Her fik Henning øje på mig. Han gik hen foran mig og stillede sig med let skrævende ben foran mig, så hans korpulente skikkelse kom til sin ret. "Vi har snakket om dig", kundgjorde han. "Når man skal med på sådan en tur her, kan man sige sig selv, at man skal kunne følge med de andre. Hvis du ikke har en motorcykel, der kan følge med, så burde du have blevet hjemme. De andre har valgt mig til deres talsmand, og jeg siger derfor til dig, at hvis du ikke kan følge med, så kan du lige så godt tage hjem. For så gider vi ikke at køre sammen med dig!

¹ Alle fik dårlig mave inden turen var slut

Herefter skød han hagen frem ligesom Mussolini gjorde. Hans griseøje iagttog mig ud af spækkerne i hans flæskeansigt for at registrere, hvordan jeg tog den opgang. Sandt at sige kunne jeg ikke helt tage mig af det. Jeg var så syg og utilpas, at jeg dårligt kunne tage mig af en svedig, rødmosset idiot.

Han besluttede sig for, at jeg ikke havde forstået budskabet, så han gentog det. Stod med sin besværede vejtrækning og ventede. Besluttede sig til at sige det hele en gang til. Og en gang til. Og han blev ved med at gentage samme besked.

Til sidst fik jeg nok af denne usædvanlige demonstration af lavintelligens og snottet opførsel. "Jeg ser Henning, at du har stor fornøjelse af at sparke til en mand, der allerede ligger ned", sagde jeg og gik op.

Lidt efter bankede det på døren, og en anden deltager, Bent kom ind. "Hvad han siger dernede, står for hans egen regning", fortalte han. Senere kom flere og fortalte det samme.

Hjemtur

Næste morgen var planen at køre videre over bjergene sydpå til Cluj Napoca. Støvler & handsker var omsider tørre. Det regnede seriøst. Udsigten til at skulle ud at køre i regnvej, syg og elendig og måske ende med at skide i bukserne på turen fik mig til at melde fra. Jeg ville blive, hvor jeg var og så afvente situationen. Vi tog afsked - og jeg lagde mig til at sove. Jeg sov stort set de næste 24 timer, for så at vågne op til solskin og tørt vejr.

Jeg begyndte hjemturen, og om aftenen var jeg på den rigtige side af Budapest. Næste dag passerede jeg Slovakiet og Tjekkiet i strålende solskinsvejr. Prag var ikke sjov at passere, men lige som de tjekkiske motorcyklister kørte jeg stilfærdig slalom gennem den endeløse bilkø og genfandt min billige pension ved solnedgangstid.

Lørdag morgen kørte jeg ad motortrafikvejen mod Tyskland. Da var det at et *infernalsk spetakel* brød ud. Havde jeg glemt sidestøttefoden? Var centralstøttefoden ved at falde af? Jeg standsede vilddyret og undersøgte grundigt. Nej, alt sad fast. Startede motorcyklen igen. Larmen var der igen. Nu kunne jeg jo ikke blive stående der. Hvis jeg i det mindste kunne komme til Tyskland inden maskinen måske gik helt i stå, så ville jeg da kunne snakke med folk. Jo hurtigere jeg kørte, desto mindre larmede den!

Nu skulle jeg bare hjem. Valget var motorveje forbi Dresden og øst om Berlin. Det var koldt, og der blæste en kuling lige imod mig. Kombinationen af fartvind og modvind på stræningen fra Berlin trykkede min styrthjelm fladt mod pande, næse og hage - en ny oplevelse. Det er som om, at jo flere dage jeg har siddet i sadlen, desto nemmere er det at blive siddende, så hvorfor ikke fortsætte hjem til Viborg?

Hvad Edith havde lavet bag min ryg

Klokken 23 var jeg fremme. 976 kilometer siden Tjekkiet. Edith havde sat dannebrogflag på døren og et skilt med "Velkommen hjem Erik". Jeg var våd og kold. Inde i entréen fik jeg overtøjet af - og fik så øje på et nyt skilt. Der stod: "Hævnen er sød!" Oh, la, la - nu var afregningens time kommet. Ikke blot den kloge handel med kineseren, men også flere år gammel sag, hvor jeg dukkede op med min Dnepr uden at spørge Edith om lov, blev nu hævnnet.

"Nu har du da for pokker ikke sat nye fliser op i badeværelset?", spurgte

jeg skrækslagen. "Gå ud og kig", var svaret.

Badeværelset var tomt! Ingen bruser, håndvask, lokum, spejl. Ingenting bortset fra friskt murerarbejde og nye fliser. Igennem ugerne op til min afrejse havde Edith engageret halvdelen af Viborgs håndværkere til projektet. Ja, sågar min gode klubkammerat Jørgen "Antikrist" var involveret i planen.

Dengang jeg vendte tilbage efter speedometerkablet og mødte Edith, var den sande årsag, at hun skulle tømme badeværelset. Håndværkerne sad på spring og ville komme ved middagstid.

Det gamle badeværelse fejlede ikke det mindste, men hvad pokker - Edith havde nok iværksat moderniseringen selv om jeg aldrig havde købt russer eller kineser!

Hele turen var på 4.254 km. Jeg brugte 1354 kroner på 151 liter benzin. Det svarer til 29 km/liter eller 32 øre/km. Jeg har også fundet ud af, hvad pokker det var, som larmede. Det ikke nogle støtteben, ej heller motoren. Det viste sig, at *bagskærmens* bageste afstiver var knækket på grund af metaltræthed. Nu venter jeg blot på at mine ribben er OK, så vil jeg have det socialdemokrater kalder en kammeratlig samtale med ham Henning og gense hans dumme, plirrende griseøjne.

Erik P

Email for russere og andre

Jeg har opdaget, at når man siger til mig: "Jeg har skam email!", så betyder det ikke, at jeg i praksis kan email'e med disse mennesker. Jeg vil vove den påstand, at i praksis er det måske kun halvdelen af disse folk, der er i stand til at bruge det. Det er synd, for rigtigt anvendt, så er email en af mest geniale opfindelser i nyere tid.

Lad os hurtigt repetere **fordelene ved email:**

1. Email er hurtigere end post. De er fremme næsten øjeblikkeligt
2. Email er næsten gratis, de kræver ingen porto
3. Email er uforpligtigende. De kan være på en linje, ja på et ord. Der forventes ikke at stavning og opsætning er perfekt.
4. Email udligner forskelle i sted og tid. Jeg kan sende en email til USA, på et tidspunkt af døgnet, hvor modtageren sover - email'en ligger og venter, til han vågner og har tid.

Hvorfor går det galt med email? Hvordan kan det være, at jeg, der med min fremragende sæd kvalitet har fem børn, men kun har god email-kontakt med min datter og ret dårlig til mine fire sønner? Det er jo ikke fordi, at drengenes intelligens fejler noget, men fordi at de overtræder den simpleste regel for email:

Hvis du har modtaget en email, så svar på den! Hvis jeg sender en email, så kan jeg tro eller håbe, at den når frem. Hvis jeg aldrig får nogen

besluttede mig for at forsætte. Der var faktisk ca. 300 km til grænsen - og fra grænsen til vort dagsmål var der yderligere en ca. 160 km. Det første stykke var ret ligetil; derefter kørte vi op i bjergene. Smukke udsigter og snoede veje. Det gik op, og det gik ned i serpentesving. Mørket faldt på, og det begyndte at regne. Jørgen kørte rask til, og jeg fulgte ham. Byerne strakte sig kilometerlangt langs vejen, og bød på cyklister kørende to og to (uden den luksus, vi kalder cykellygter). Der var køer og hestevogne. Der var dødsforagtede fodgængere, der spontant krydsede hovedvejen. Vejen var blank, våd og meget bulet, men stærkt gik det.

Mit visir duggede indvendigt, regndråberne samlede sig udvendigt. Modkørende biler fik visiret til at ligne en hvidkalket væg, og jeg måtte bremse hver gang - thi jeg kunne *intet* se. Og således fortsatte det kilometer efter kilometer. Regnen fortsatte og vandet samlede sig i støvlerne.

Langt om længe kørte vi ind på vort pensionat. Jørgen og jeg steg af de dampende maskiner, men hvor pokker var resten? Vi havde tabt dem! Øm, våd og træt gik jeg ind og fik mig et værelse. Jørgen kørte tilbage for at finde de andre. Vi havde faktisk ingen instrukser om, hvad vi skulle gøre for at sikre, at sidste mand kom med, eller en forholdsordre i det tilfælde, at man table føling med kolonnens første del.

Mine handsker kunne vrides. Der var vel en centimeter vand i bunden af de støvler, jeg troede var imprægnerede og vandtætte. Så hørte jeg de andre komme, ivrigt udvekslende deres utilfredshed. Vi gik ned til den velsmagende, varme aftensmad, og jeg oplevede hvor utroligt klart folk fra Skive-egnen kan udtrykke sig, når de er utilfredse. Ord som "uforsvarligt" og "livfarligt" dukkede op. Det skal siges at turlederen tog kritikken til sig.

Ømme ribben

Næste dag var jeg klar over, at jeg måtte have fået trykket eller brækket nogle ribben. Som det dog gjorde nederdrægtigt ondt! Jeg bevægede mig med langsomme og forsigtige bevægelser som en meget gammel mand. Fortalte holdet, at jeg behøvede at sunde mig efter 4 dage med kørsel fra morgen til aften inklusive mit uheld i Ungarn. De andre kørte på tur. Jeg brugte nogle timer på at pusle min motorcykel. Fik strammet og smurt kæden. Fik tilmed monteret mit nye speedometer-kabel.

Til aftensmaden fik jeg selskab af Henning. Jeg havde bemærket ham, på grund af hans lidt uheldige udseende. Svigtende legemspleje havde medført, at han fyldte køredragten vældig godt ud. Med øjnene plirrende i det rødmossede, kødfulde ansigt betroede han mig, at han havde alle de stempler i kørekortet, som man overhovedet kan få. Dernæst sagde han: "Jeg har nok den hurtigste motorcykel blandt os her - og den motorcykel, der har kørt flest kilometer." Høfligt udtrykte jeg min beundring. Hans øjne fixerede mig igen.

Når du besvarer en email, så bevar de relevante dele af den første mail, men **slet alt det andet, som du ikke svarer på**. Der er ingen grund til at en mail vokser sig kilometerlange efterhånden som spørgsmål og svar går frem og tilbage.

Endeligt er der nogen, der skriver ALT MED BLOKBOGSTAVER, det opfattes af garvede email'ere som om, at du "råber". D.v.s. det gør man per tradition ikke i emails.

Erik P

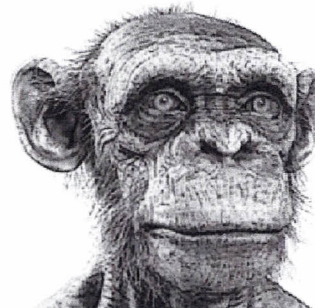
KØB, SALG OG BYTTE

Jeg har en **Dnepr MT11** årgang 1980 til salg. Maskinen er nysynet (told-synet), men uden afgift. (Afgift ca. 2600 kr). Maskinen er i god stand med nye dæk og bremser. Den er med bakgear. Kom med et godt bud.

Kaj Erik Hansen på tlf. 6264-1655 eller 2343-0774
kajerikdk@post.tele.dk

Jawa model 640, 350ccm, årgang 2000 med **Velorex 562 sidevogn**, også model omkring 2000. Kørte kilometer er sådan cirka 15000. Lidt vanskeligt at beregne, fordi speedometeret ikke viser korrekt, efter at cyklen blev nedgearet på grund af sidevognen. Motorcyklen er rød, men den oprindelige farve var en black-style. Der medfølger originale Jawa sidetasker. Karburatoren er en Mikuni-racerkarburator, som giver en langt bedre ydelse i hele område. Derfor trækker betydeligt bedre ved lave omdrejninger, end hvis det havde været Jikov (den originale karburator). Der er en monsterstor kåbe på den. Også nogle reservedele.

Sælges hurtigt af Torben Danø i Slagelse har tlf. 5852-8221 og email: nebrøt@post8.tele.dk

Spændende **charterrejser til Basra**. Se med egne øjne, at den danske indsats var alle pengene værd. I modsætning til amerikanerne, har de danske tropper med held og dygtighed genopbygget demokratiet, sikkerheden, el, vand og renovationen i det sydlige Iraq. Prøv et nyt rejsemål i den kolde vintertid. Mulighed for skattetankning anpartier i ejerlejligheder.

Læs mere på www.tjareburgh.dk

Motorcykeltur til Rumænien

*Det som er spændende ved at rejse, er at tingene går langt fra altid, som man havde forestillet sig det hjemmefra. Heller ikke denne gang
Hermed udvalgte detaljer fra turen.*

Næppe havde jeg kørt 300 meter, før jeg opdagede, at mit speedometer ikke fungerede. Det var ikke godt. Det er jo rart at kende sin hastighed og at undgå fartbøder i det udenlandske, og triptælleren fungerer hos mig som benzinmåler. Triptælleren fortæller mig, hvornår det vil være klogt at tanke.

Jeg havde hjemme et speedometerkabel fra en SR500, som jeg har slagtet, så jeg vendte dyret og kørte hjem. Til min forbauselse var Edith kørt hjem fra arbejde, men det lagde jeg ikke noget særligt i. Det skulle jeg måske nok have gjort, som du vil erfare senere.

Jeg fandt kablet. Det fungerede, men kunne ikke skrues fast nede på forhjulet. Jeg fixede det med lidt Gaffa-tape, og afsted igen. Planen for første etape var at komme hurtigt muligt ned forbi Hamborg, og så bivakere i det fri. På internettet havde jeg på maps.google.com fundet et roligt sted. Satellitbilledet viste en lysning i skovkanten ned til en sø.

Det var mørkt, da jeg nåede min lejrplads, men stedet var præcist, som jeg forstillede mig det ud fra satellitbilledet. Der var en bålplads, og jeg tændte et lille bål. Det var blevet mørkt, og i den vindstille, stjerneklare aften sad jeg ved bålet med en nyindkøbt dåseøl og spiste hjemmebakket rugbrød med ost og påse. Vældigt hyggeligt.

Videre til Ungarn

Ikke mere monoton motorvej! Jeg kørte derfra ad landeveje langs med Elben i retning Dresden. Det var sådan set en udmærket idé, for man ser en masse interessant, men efterhånden som dagen skred frem, så kunne jeg se idéens bagside. Det er ikke mange km der tilbagelægges på en time. Jeg faldt ind på motorvejen, der gik syd om Dresden og fortsatte videre ned mod Tjekkiet. Det ved at blive mørkt. Jeg fandt et værelse (15 Euro) og indtog to halve liter øl og dagens ret. Det kostede 4,70 Euro. Det tjekkiske prisleje passer godt til min folkepension.

Lørdag kørte jeg gennem Tjekkiet og Slovakiet for at ende på et nydeligt hotel 37 km fra Budapest nede i Ungarn. Her skulle turdeltagerne mødes, og jeg kunne konstatere, at to andre klubmedlemmer også skulle med. Dels Johan Hartvigsen, som jeg har kørt med i Ukraine. Dels Karl Erik Larsen med fru Bodil nede fra Tåsinge. De var kørende på to BMW'er - det smager jo lidt af Ural og Dnepr.

Jeg fandt også ud af, at min SR500 var den allermindste motorcykel i forsamlingen. Nærmest provokerende lille sammenlignet med 1900 cc Yamaha, Honda Gold Wing Valkyrie, Honda Trans European og BMW'er. Det var da vist godt, at jeg ikke kom kørende på kineseren!

De fleste kendte i forvejen hinanden fra klubben "Senior MC". En hel

sexslaver uden de mest elementære menneskerettigheder?

Alt andet er underordnet det vigtigste mål: at komme op på taburetten.

Partidisciplin?

Hvad mener politikerne egenligt? Hvem laver partiprogrammet? Sammenligner man partiprogrammet med den førte politik, kan det være svært at se ret sammenhæng.

Der findes en grundlovssikret ytringsfrihed i Danmark², og samme Grundlovs §56 siger: "Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning ..", men sådan fungerer det ikke helt i praksis.

Vi har nu mange gange set, hvad der sker, hvis en politiker har været så dum at sige, hvad han mener. Nogle gange går det galt, fordi hans udtalelse strider mod partiets politik (som han ikke må anfægte). Andre gange går det galt, selv om udtalelsen passer med ideologien. Der kan så ske en af tre ting:

- (1) Han indkaldes til "kammeratlig" samtale (hvis han er socialdemokrat)
- (2) Han bliver "banket på plads" (hvis han er borgerlig)
- (3) Han bliver ekskluderet (selv for meget uskyldige udtalelser), hvis han er i Dansk Folkeparti.

Politikere er kloge nok til ikke at tale rent fra hjertet. Skulle politikerne få stillet et spørgsmål, der kan besvares med "ja" eller "nej", så bliver de slet ikke besvaret. I stedet afleverer politikerne en endeløs enetale fyldt med almindeligheder eller ganske uden indhold.

Toppolitikere udtaler sig helst gennem *spindoktorer*, eller spindoktorer giver dem de svar, som gerne skulle give stemmer, eller i det mindste forhindre at den fulde sandhed kommer frem. Spindoktorer er ansat for at udlægge røgslør og sikre genvalg.

Ideologier og partiprogrammer

Partiprogrammet er den orm politikerne sætter på krogen, når han skal fiske stemmer.

Ideologier kan være meget uklare. Hvad menes foreksempel med "danskhed"? Hvor uenige kan de kristne ikke være om "kristendom". Hvor megen kommunisme eller socialisme er der egenligt i Kina? Netop denne uklarhed passer godt ind i politikerens kram, for han har to formål med ideologierne:

- (1) At tiltrække vælgerne. Hvis vælgeren har en idé om, at "liberalisme" er godt, så vil han stemme på en politiker, der siger, at han er liberal. Det kan meget vel tænkes, at vælger og politiker har hver sin fortolkning af liberalisme. Det ikke særligt nemt at finde ud af hvad politikerne i virkeligheden ligger i ordet.
- (2)

(2) Ideologierne kan politisk bruges

- dels til at bekæmpe konkurrenter. Ved at bebrejde dem for ikke at have forstået eller at svigte ideologien/partiprogrammet, kan disse gøgeunger vippe konkurrenten ud af reden.
- dels som en løftestang for gennemførelse af forskellige tiltag, så kan man henvise til en ideologi. F.eks. gennemførte man i flere hundrede år krige, med den begrundelse, at det var for kristendommen. Efter muhammedkrisen går den ikke længere. Nu omstunder fører man krig for demokratiet.

² Grundlovens §77

Jeg fik Hans til at komme til Tisvildeleje med møtrikkerne. Ifølge forklaringen var jeg klar over, at der skulle slås nyt gevind. Drejbænk har jeg, men skal jeg slå et gevind på drejbænk. skal det ikke være et gevind, der er ret meget finere end den slags, der sidder på spindlen af en høvlbænk.

Det var dog ikke noget problem, for i KGB nord har vi så fortræffelige kunsthåndværkere ud i smedefaget som Jørgen Refslund (Antikrist) i Gilleleje og Sejer i Nygård nær Helsingør. Heldigvis slap jeg for at tage stilling til, hvem der skulle udføre opgaven og således være katalysator for en kompetence strid mellem de to, for kort før Hans ankom, rullede Jørgen ind i indkørslen sammen med Leif Krook og Inga Britt fra Vejbystrand i Skåne - herligt med den slags uventede besøg.

Alt imedens Lise fik travlt med kaffebrygning og lignende, ankom Hans, som hurtigt blev beroliget af Jørgen, der med et blik på møtrikkerne kunne konstatere, at - den opgave skulle han nok fikse. Og således blev det.

Fredag middag samledes de sædvanlig KGB nord folk hos Villiam og Ann Mari i Lyngø. Herfra drog vi så i samlet flok syd vest på mod Sallingelunde. Turen forløb fint uden problemer, jeg havde glæden af, at Lise var med i sidevognen. Hun har tidligere været med på de

første 2 Samsøtræf, men har siden hen haft travlt med andet, men nu skulle det altså være.

Vi ankom sent på eftermiddagen. Stedet er godt gemt i et grusgravområde, hvor der langt fra alfarvej er anlagt en put & take sø med tilhørende toiletfaciliteter (faciliteter i flertal, da buskene også kan bruges). Bonden, der ejer området, har velvilligt - mod betaling - stillet stedet til rådighed for russertæf.

Kaj Erik havde med trofast hjælper Carsten allerede slået partyteltet op og sat øl og vand på køl, vinen var trukket op og kaffen snurrede på pladen. Vi fik slået teltene op, og snart efter kom flere til, blandt andre Hans og Vivian i deres "brudekaret", en meget flot malet Ural - og møtrikkerne passede fint, skulle jeg hilse at sige.

Også Søgård fra Oksbøl ankom - selvfølgelig - kan man vel næsten sige, dog kom han ikke på sin velkendte Ural, men på en flot sort Dnepr monteret med den kinesermotor, han købte hos Udo Klinger i Bismark i sommer, jvf. artiklen "Putnitztræf i medlemsblad nr. 42 side 4, hvor der også er et billede af Søgård med motoren i favnen, et billede der giver benævnelsen ældrebryden en helt ny betydning.

Heino ankom med fru og deres tre dejlige unger. Heino har taget konsekvensen af, at børn har det med at vokse - så resolut har han kørt en vinkelsliber ned igennem sidevognen og svejset en plade på hele vejen rundt, og på den måde gjort vognen 30 cm bredere - der er således nu fin plads til alle 3 børn - og jeg skal i den forbindelse helt og aldeles undlade at nævne noget om justits Lenes tiltag angående mindstemål for

Det var Ediths idé med et træf på Sams, fordi øen ligger ret centralt for både sjællændere og jyder. Herved kunne både øst og vest mødes et sted, som i sig selv er en omvej værd. Der kan bo op til 32 personer i de fem hytter, og den store stue med fælles køkken danner fine rammer for samværet. For at få prisen så lav som mulig for deltagerne, har jeg forudbestilt og betalt 4010 kroner for hele molevittten.

Det skulle jeg nok ikke have gjort. Normalt er træffet meget populært og praktisk talt udsolgt, men i år var deltagelsen meget beskedne: Carsten & Helle fra Løgstør, Ella & Jørgen - også Løgstør, Jonna & Ole medbragte deres to dejlige sønner Jesper & Kenneth - hertil Edith og jeg selv. Der er ikke noget i vejen med deltagerne. Bestemt ikke, men det beskedne antal fik det hele til mere at ligne en familieudflugt, end et arrangement i klubregi.

Med udsigten til regn senere på dagen var jeg kørt hjemmefra allerede om formiddagen og det havde Ole også. Ole har en herlig K750'er, og hans håndbremse af egen opfindelse er genial: En plastikstrop sættes på bremsegrebet! Vejret var fint solskin. En regnbyge, medens vi sad på færgen - og så solskin igen.

Så heldige havde Ella & Jørgen ikke været. Deres senere start var tilpasset den dårlige vejrmelding, og for en gangs skyld passede vejrmeldingen bare alt for godt. De fik al den regn, som de kunne tåle på turen ned.

Vi var således 10 personer fredag aften. En enkelt person, der tidligt havde tilmeldt sig dukkede aldrig op. Endnu en gang viste det sig, at systemet med "medbring noget til det kolde bord" fungerede perfekt. Der var hjemmebagt rugbrød og alverdens gode sager

Historien om hvordan jeg kom til at køre russer

Jeg har igennem de sidste par år ledt efter og undersøgt markedet for en billig sidevognscykel (20- 30000 kr) med plads til mine tvillinger på nu 4 år i vognen. Det stod ret hurtigt klart at hvis det cyklen ikke skulle være en MZ eller Jawa, så skulle det være en russer p.g.a. pris og trækraft.

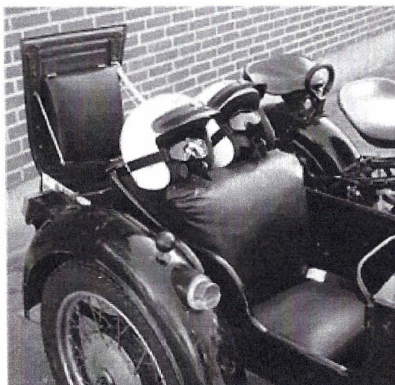
Da jeg ikke har meget tid til at skrue i skulle den helst være både i orden og stabil. Kan godt lige se balladen, hvis alle er klar med tøj, hjelme og briller, og så kan bæstet ikke starte. Eller endnu værre den kan ikke køre hjem igen. Jeg endte med at købe en på ebay i Tyskland. En 90'er Dnepr ombygget med en BMW 60/7 motor og renoveret gear og bagtøj. Den blev hentet i Hannover i min WV Transporter, men kors hvor er sådan en stor når den skal ind bagi.

Konen virkede ikke synligt imponeret over vidunderet, da hun måtte hjælpe med at aflæsse og montere den løse og ret tunge sidevogn.

Første prøvetur, for det pisregnede da den blev hentet i Tyskland. Den spinder jo som en mis og kører ret godt, men hjælp den kan jo ikke bremse! Når man er vant til moderne motorcykler, hvor du kan blokkere forhjulet med to fingre, kræver det lidt tilvænning at skulle standse 450 kg russer med et fast greb om forbremsen og en størrelse 46 på bagbremsen i laaang tid!

Af med hjulene, som blev drejet ud hos bremseservice og ny belægning på for under 1000 kr og nye hjullejer i. Dette forbedrede bremsningen betydeligt uden dog at imponere.

Så af sted på en autotrailer til toldsyn, det tog 7 minutter og krævede ikke engang en prøveplade. For som den rare synsmand så smukt udtrykte det: "Den tør jeg sku ikke køre på. Den går jo nok bare i stykker" Så var den synet. 4.300 kr i afgift og på med nummerpladen.

Sidevognen ændrede jeg ved at flytte sædet cirka 15 cm frem og så lave et sæde ovenpå batteriet i bagagerummet. Ideen med bagsædet fik jeg fra et billede af en gammel BMW med sidevogn, som var lavet sådan.

Købte to hofseseler hos en autoophugger for 50 kr (husk selv værktøj til afmontering), som blev monteret med 10 mm gennemgående bolte og en stor skive.

Ungerne elsker at køre i sidevognen, hele børnehaven står ude og vinker når vi kører.

Sørensen, Min fars ældre søskende blev født på Vestborg fyr.

Min far på Stevns fyr hvortil ancienniteten flyttede familien. Sluttede iøvrigt karrieren på Røsnæs fyr."

Af alle steder blev det Tranebjerg Kirkegård, hvor vi indtog den medbragte thermokaffe. Det kan anbefales. Altså mere kirkegården end kaffen, for her kirkegård en beplantning, der sammen med den imponerende, store kirke giver et helt specielt stemning.

Vejret holdt sig om søndagen, men af hensyn til de reserverede færgetider er formiddagen afregningens time. Jeg kunne ikke straffe de deltagende klubmedlemmer med at dividere de 4010 kroner ud på deres magre tegnebøger. Vi fandt ud af, hvad det ville have kostet som individuelle besgende på stedet, og jeg skrev restbeløbet på tabskontoen.

Jeg har intet bud på, hvorfor der ikke vare flere deltagere. Mit gæt er, at KGB-nord har haft så meget gang i Østdanmark, at Samsø blev et træf, som måtte fravælges – og det kan jeg slet ikke bebrejde dem.

Erik P

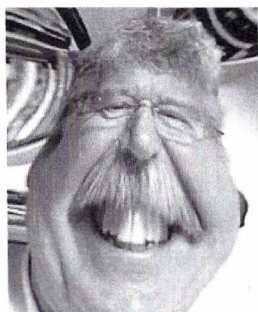

Der havde længe været snak og ønsker fremsat om at lave et træf et sted i Danmark, som ville være nogenlunde centralt for de fleste. Her havde Kaj Erik Hansen selvfølgelig et glimrende træf i Ringe, der netop også ligger lige i smørhullet. Tanken var nu, at der burde kunne laves et weekendtræf uden tilmeldingspligt og dermed forbundne

udgifter og risici for én arrangør. Samtidig skulle det være udenfor den egentlige sommerferieperiode – dog måtte det ej heller ligge umiddelbart efter Ringetræffet, men heller ikke for tæt på Samsøtræffet. Tillad mig i den forbindelse at nævne, at da det ser ud til at knibe med plads i kalenderen til alle de træf, vi gerne vil deltage i, opfordres den nyvalgte bestyrelse hermed til at arbejde på, at somrene bliver længere – og også gerne mindre regnfulde, end det vi har været vidne til i år.

Langeland, som jo er forbundet med broer til Fyn via Sjø og Tåsinge, ligger derfor nogenlunde bekvemt for alle. Forskellige muligheder blev drøftet, og valget faldt på Ristinge Camping, der ligger på den sydvestlige del af øen. Datoen den 7.-8.-9. september blev valgt, da det netop var den første weekend

Redaktørens ævl

I begyndelsen var der intet, og Gud sagde: "Lad der blive lys". Og der blev lys, men der var stadigvæk intet – men man kunne se det meget bedre.

Jeg har endnu ikke fået svar fra Ritt Bjerregård vedrørende et klubhus i det indre København. Sandt at sige regner jeg heller ikke med, at hun vil svare på brevet. I mellemtiden har jeg haft den fornøjelse at have fået besøg fra en ung københavner, som har meget store sympatier for de unge fra Jagtvej 69. Han belærte mig om, at de bestemt ikke var voldelige. Senere fortalte han om hvorledes man som forberedelse til optøjerne havde fået en hel lastbilfuld særlige brosten fra Tyskland til Nørrebro. Disse brosten var ikke blot forsynet med skarpere kanter, men også mindre og langt bedre kastskyts end de tunge danske chaussé-sten. Jeg kan kun sige, at ikke-vold har vide rammer. De unge fra er altså ikke voldelige, julemanden findes, og nazisternes KZ-lejre var nærmest nogle feriekolonier!

Seler i svenske sidevogne

Leif Krook beretter fra Skåne, at nu er EU-direktivet også nået til Sverige. Børn i sidevogn skal fastspændes med seler. Efterfølgende kontaktede han det svenske bilsyn og det svenske motorkontor. Ingen kunne fortælle ham nærmere om kravene til hvordan disse seler skulle være eller fastgøres.

En forbløffende store del af vore love og bestemmelser kommer fra EU, hvor uden nogen form for parlamentarisk kontrol er sammenstrikkede af embedsmænd og lobbyister.

Dansk er ikke godt nok

TDC har igen held til at genere mig. Denne gang med deres kabel-TV, som absolut skal hedde "You See". TDC suppleres af "TV2 News". Hvorfor er dansk ikke godt nok? Hvorfor skal vi danskere tilmed belemres med sådanne højtider som "Halloween", "Valentines Day" og "Thanksgiving". Hvorfor disse nye helligdage? Jo, der er penge i skidtet. Lige som at blomsterpriserne fordobles på mors dag, så kan disse nye "danske" festdage trække penge ud af lommen på folk. Det bliver dog ikke fra min lomme.

Dansk er på retur. Jeg konstaterede at de phd-studerende ved Dansk Jordbrugsforskning i Foulum var ved at gå væk fra at skrive deres afhandling på dansk og engelsk, til kun at lave en engelsk version. De danner dermed et forbillede om, at dansk er ikke et seriøst sprog til videnskabeligt arbejde.

Danske popmusikkere håber alle sammen på at blive kendte i den anglosaxiske verden og skriver næsten alle deres tekster på engelsk. Nogle siger tilmed, at "man kan ikke synge på dansk". Forbløffende nyheder. Hvordan grønlandernes Rasmus Lyberth har kunne blive så

og valgte teltet frem for hytte (stærkt!).

Vi fik indrettet os i hytterne, der nærmest må beskrives som lejligheder. Lise og jeg havde en 6-mands hytte sammen med brødrene Villy og William samt deres koner Viola og Ann Mari. De indtog førstesalen, medens vi indrettede os i stueetagen. Det viste sig nu at blive så som så med indretningen – for snart efter var hele træffet samlet her, og det blev hurtigt samlingsstedet de næste par dage for alle til hygge og fællesspisning, men det gjorde nu ikke noget, da det jo netop var fællesskabet, vi var kommet for.

Senere på aftenen kom flere til – Jørgen Sørensen (Hattemageren) med hele familien – "Sørensenklanen". Så fundamentet var lagt til en hyggelig weekend. Næste dag var det tid til lidt ø-touring. Først til Rudkøbing – dernæst til den sydlige del, Bagenkop, hvor vi gjorde holdt på havnen. Opholdet blev lidt længere end beregnet, idet Hattemageren, som jo aldrig er bleg for at stå for underholdningen, af alle steder pludselig valgte Bagenkop Havn til at være stedet, hvor der skulle justeres spidsning og styrt på sidevognen. Det lykkedes dog at komme videre – først til Keldsnorfyv og derefter til Langelandsfortet. Fortet, som spillede en betydelig rolle under koldkrigen og Cuba-krisen, er nu åbent som museum. Her kan bl.a. besigtiges luftværnsbatterierne og operationsbunkeren – foruden er der en koldkrigsudstilling samt tilført den danske ubåd af Springerklassen, ministrygeren Askø, samt 2 jagerfly - det svenske Dragen fly og den russiske MIG 23 - alt sammen en meget flot og tankevækkende udstilling.

Vel tilbage på pladsen var der travetur ad natursti til Ristinge Havn. Naturstien holdt dog pludselig op ved et vandløb, så en alternativ rute blev fundet over bondens marker til havnen. Tilbageturen blev fulgt af den slagne vej, som også bød på et ishus!

Aftenen forløb med fællesspisning, snak, hygge og mange grin. Næste dag var opbrudsdag. Sjællænderne var som nævnt kommet over Storebælt, men valgte for afvekslingens skyld at tage den 45 min. overfart fra Spodsbjerg til Tårs på Lolland. Med pauser undervejs gik det så nordpå op gennem Sjælland, fik vinket farvel til de forskellige, der drejede af undervejs. De sidste, Lise og jeg vinkede farvel til, var Tina og Mortentræmand i Kagerup, inden vi drejede af til de sidste 12 km til Tisvildeleje. Toppakningen holdt, men – ak – det gjorde motoren bare ikke. Pludselig kom mærkelige lyde – efterfulgt af en skid – derpå stilhed – 9 km før hjemmet. Resten af turen foregik – beskæmmende – på ladet af Dansk Auto Hjælp. Flemming er allerede sat på sagen. Tak til alle for en dejlig weekend.

Med kammeratlig hilsen Oliesheiken.

PS. Billeder fra træffet kan ses på www.westborg.dk. Et lignende træf vil muligvis blive afholdt næste år – ikke nødvendigvis samme sted – men stadig uden tilmeldingspligt og uden en egentlig arrangør, for på den måde måske samtidig at afholde væres årlige generalforsamling.